

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia października 2015 r.

.....

.....

.....

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 23 F / 15

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko L. z siedzibą w C. przedstawione we wniosku z dnia 15 września 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 21 września 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

L. z siedzibą w C. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 15 września 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 21 września 2015 r., o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie obowiązku uiszczania opłaty zapasowej.

Pismem z dnia 24 września 2015 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, tj. do uiszczenia opłaty w wysokości 40 zł. Pismo zostało odebrane w dniu 28 września 2015 r.

W dniu 28 września 2015 r. Wnioskodawca uiszczył kwotę 40 zł na rachunek bankowy wskazany w wezwaniu z dnia 24 września 2015 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca zamierza wykonywać w RP działalność gospodarczą polegającą na usługowym przeładunku towarów w składzie podatkowym. Towary będące przedmiotem przeładunku będą paliwami w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.; dalej „ustawa o zapasach”). Wnioskodawca zamierza realizować wskazaną działalność w formie usługi świadczonej na rzecz innych podmiotów (mających siedzibę na terytorium Polski oraz państw UE innych niż Polska)

Schemat powyższej działalności będzie wyglądał w ten sposób, że zamawiający usługę podmiot będzie dostarczał wszystkie produkty do składu podatkowego Wnioskodawcy. Wyroby te będą przemieszczane z innych państw UE do składu podatkowego prowadzonego przez Wnioskodawcę w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Wskazane produkty będą przedmiotem przeładunku pozostawać

będą własnością podmiotu zamawiającego usługę i zostaną powierzone Wnioskodawcy jedynie w celu wykonania usługi przeładunku. Podmiot zamawiający usługę odpowiadać będzie także za dostarczenie do składu podatkowego Wnioskodawcy wszystkich produktów. Transport wyrobów będzie zamawiany i realizowany na rzecz podmiotu zamawiającego usługę. Wnioskodawca nie stanie się właścicielem przeładowywanych produktów na żadnym etapie świadczenia usługi; produkty te będą jedynie powierzone Wnioskodawcy w celu wykonania usługi przeładunku. Produkty po realizacji usługi będą odbierane przez zamawiającego usługę ze składu podatkowego Wnioskodawcy i następnie dostarczane do odbiorców w Polsce lub innych państwach UE.

W związku z planowaną działalnością Wnioskodawca nie zamierza występować o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi (OPC) ani koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ). Spowodowane jest to faktem, że na żadnym etapie planowanej działalności nie wystąpi obrót paliwami ciekłymi na terytorium Polski (zamawiający usługę nie dokona sprzedaży produktów, na których wykonywane będą usługi, lecz przez cały czas pozostanie ich wyłącznym właścicielem). Wszelkie czynności Wnioskodawcy wykonywane w ramach planowanej działalności pozostaną zatem poza zakresem objętym obowiązkiem koncesjonowania.

Wnioskodawca wnosi o rozstrzygnięcie, czy w związku z planowanym schematem prowadzenia działalności sprecyzowanym w opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej określonej w art. 21b ustawy o zapasach.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W ocenie Wnioskodawcy, w związku z planowanym schematem prowadzenia działalności sprecyzowanym w opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej określonej w art. 21b ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach, producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Natomiast stosownie do art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach, przez produkcję paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Z kolei pod pojęciem paliw, zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f – n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Paliwami są zatem, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe oraz ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 11.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie może zostać uznany za producenta w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca zamierza bowiem wykonywać działalność gospodarczą polegającą na usługowej produkcji w składzie podatkowym wyrobów, które nie są paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach. skoro jednak w ramach prowadzonej działalności wyrób końcowy nie będzie paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach, jak również nie będzie wzrastać całkowita ilość jednego z paliw, działalność ta nie może zostać zaklasyfikowana jako produkcja paliw, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach. Ponadto, Wnioskodawca będzie wykonywał działalność gospodarczą w zakresie objętym niniejszym wnioskiem jedynie usługowo na rzecz innych podmiotów, a więc w sposób objęty przewidzianym w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach wyłączeniem z definicji producenta paliw. W konsekwencji,

Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej jako producent w rozumieniu ustawy o zapasach.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach formułuje natomiast definicję handlowca. Zgodnie z tym przepisem, handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, w myśl art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym (art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach), natomiast importem jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym (art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach).

Co do zasady więc dokonanie przywozu paliw w rozumieniu ustawy o zapasach powinno być oceniane w kontekście przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 752, z późn. zm.; dalej „ustawa o akcyzie”). Należy jednak uznać, że obowiązek uiszczania opłaty zapasowej przez handlowców nie może być utożsamiany z powstaniem obowiązku podatkowego w zakresie akcyzy. W systemie zapasów interwencyjnych pierwszą czynnością, z tytułu której powstaje obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej, jest bowiem samo przemieszczenie wyrobu podlegającego przepisom ustawy o zapasach z terytorium państwa UE na terytorium Polski. Powstanie obowiązku podatkowego w akcyzie uwarunkowane jest tym, czy przemieszczenie danego wyrobu dokonywane jest w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, czy też poza tą procedurą. Okoliczność ta nie ma jednak żadnego znaczenia dla powstania obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej. Posłużenie się więc przez ustawodawcę odesłaniem do ustawy o akcyzie w zakresie pojęcia „przemieszczenie” nie powinno być interpretowane w ten sposób, że obowiązek uiszczania opłaty zapasowej jest powiązany z obowiązkiem podatkowym w podatku akcyzowym. Główny nacisk w definicji nabycia wewnątrzwspólnotowego na gruncie ustawy jest bowiem położony na samą

czynność przemieszczenia wyrobu z terytorium innego państwa UE na terytorium Polski, a nie na skutki podatkowe takiej czynności.

Należy zatem stwierdzić, że handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach jest przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, tzn. sprowadza je na terytorium Polski w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Dla definicji tej nieistotne jest to, czy też przywóz realizowany jest wyłącznie w celu wsparcia działalności przeważającej lub drugorzędnej (tj. następuje w ramach działalności pomocniczej).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie może zostać uznany za handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach. Jak wskazano w opisie zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca nie zamierza we własnym imieniu prowadzić działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Przemieszczenia wyrobów pomiędzy składami podatkowymi dokonywane będzie przez podmiot zamawiający usługę od Wnioskodawcy i odbywać się będzie wyłącznie na jego rzecz. W konsekwencji, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej jako handlowiec w rozumieniu ustawy o zapasach.

Reasumując należy uznać, że planowana przez Wnioskodawcę działalność nie będzie pozwalała na uznanie go za producenta lub handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach. stanowisko takie zostało potwierdzone także w decyzji Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych Nr BPI-3F/15 w sprawie udzielenia interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej, wydanej w identycznym stanie faktycznym. W rezultacie powyższego wnoszę o potwierdzenie stanowiska Wnioskodawcy i wydanie interpretacji indywidualnej stwierdzającej, że w związku z planowanym schematem prowadzenia działalności sprecyzowanym w opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej określonej w art. 21b ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznaje się za prawidłowe.

Przepis art. 21b ust 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Agencyjnych.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r. poz. 752, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o podatku akcyzowym”, składem podatkowym jest miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Przeładunek towarów wykonywany usługowo na rzecz innych podmiotów jest poza obszarem zainteresowań ustawy o zapasach. Nie jest w niej w ogóle uregulowany i jeśli jest związany tylko z usługowym wykonywaniem tej czynności przez podmiot prowadzący skład podatkowy, to nie dotyczą go obowiązki wynikające z ustawy o zapasach. Jednakże jeśli przeładunek jest jednym z elementów związanym ściśle z nabyciem wewnątrzspółnotowym lub importem, czyli opisanym w art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach przywozem to wtedy na podmiot dokonujący tego przywozu (i w jego ramach jest dokonywany przeładunek) będzie zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie
do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.